Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26151
Copyright: Admont, Benediktinerstift

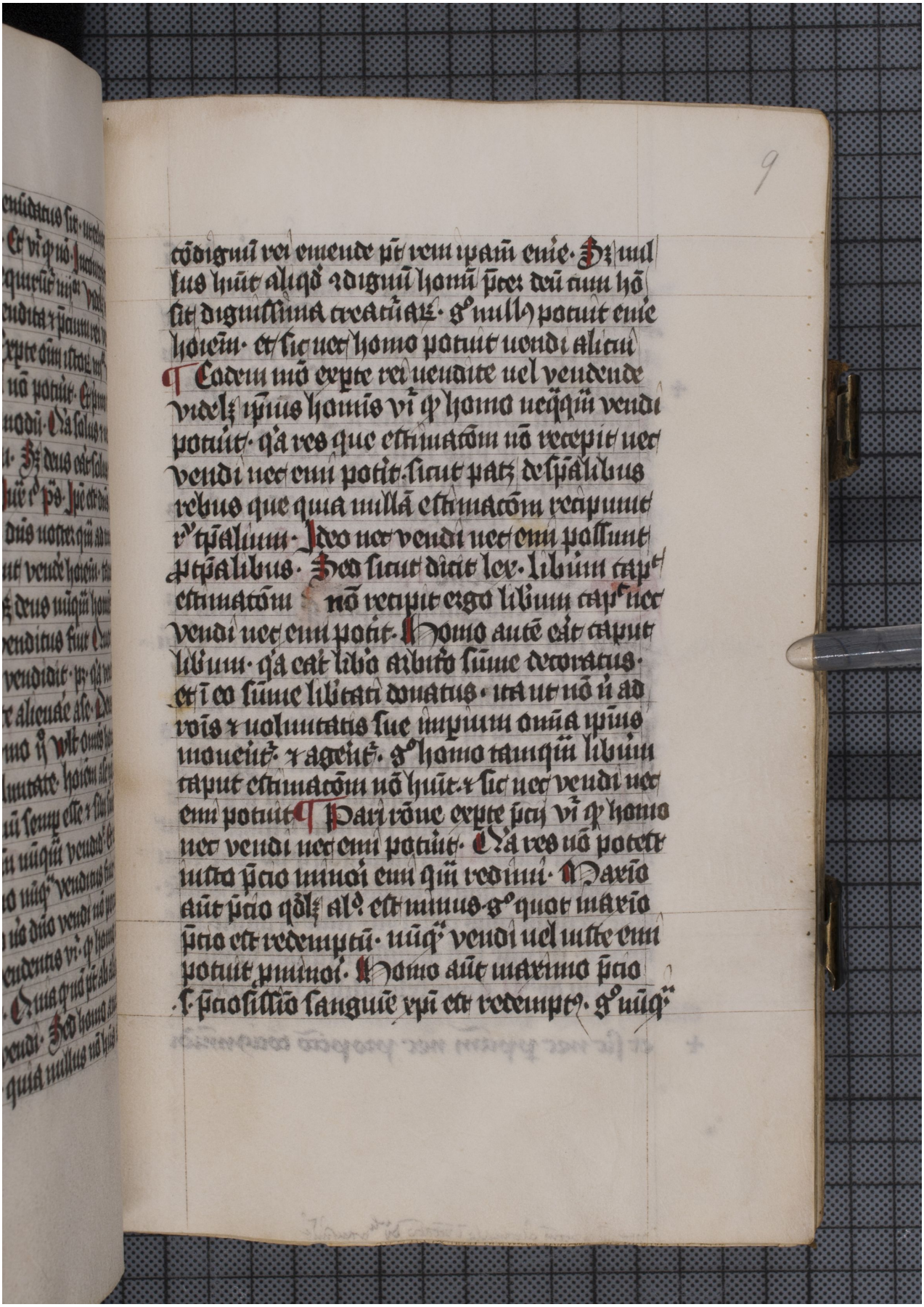

9

cōdignū rei emende pt rem ipam emie. Hz nul
lus hūt aliqd adignū homī pter deū cum hō
sit dignissima creatūa. g nulli potuit emie
homem. et sic nec homo potuit uendi alicui
¶ Eadem mō expte rei uendite uel uendende
uidelz ipius hominis vī q homo nec qdm uendi
potuit. qa res que estimacōm nō recepit nec
uendi nec emi potit. sicut patz de spālibus
rebus que quia nullā estimacōm recipiunt
r tpālium. Ideo nec uendi nec emi possunt
ptpālibus. Sed sicut dicit lex. libum capt
estimacōm nō recipit ergo libum capt nec
uendi nec emi potit. Homo autē eat caput
libum. qa eat libo arbitrio suūe decoratus.
et ī eo suūe libertati donatus. ita ut nō ū ad
rois r uoluntatis suē impium omīa ipius
moueit r agenit. g homo tamqm libum
caput estimacōm nō hūt. r sic nec uendi nec
emi potuit ¶ Pari rōne expte pcz vī q homo
nec uendi nec emi potuit. qa res nō potest
iusto pcio minori emi qm redimi. Mario
autē pcio qdlz alō est minus. g quot mario
pcio est redemptū. nūqd uendi uel iuste emi
potuit pminori. Homo autē maximo pcio
.s. pcio sillicet sanguīe xpi est redempt. g nūqd